

A Terrassa tingué lloc un concert "ecumènic"

TERRASSA.— Fa poc, tingué lloc a l'església Bethel de la ciutat de Terrassa, un concert a càrrec de la coral "Mögeldorf Kantorei" de Nuremberg.

He d'agrair a l'Església Evangélica de Terrassa, i especialment al pastor David Muniesa, que m'invitessin a aquest acte, juntament amb altres membres de l'Església Catòlica terrassenca.

¿Impressions? Moltes i difícils d'explicar.

El concert va ésser emmarcat en un pla religiós i ecumènic. L'acte va començar amb una pregària, i precisament es tractava d'una oració dirigida conjuntament per un pastor evangèlic i un sacerdot catòlic, i participada per fidels luterans —els que venien d'Alemanya—, evangelistes —els que ens acollien al seu temple—, i catòlics —els invitats. No hi faltà la representació de l'Església espanyola reformada episcopal, en la persona del Rev. Gabriel Amat, de Sabadell.

A continuació, el concert a càrrec de 85 cantors que varen interpretar melodies de Bruckner, Brahms, Reger, Mendelssohn i Kaminski.

I no puc oblidar el sopar de germanor amb varietat de llum i cant, acabant amb un apoteòsic "Hora dels Adéus", cantat en diferents llengües, però amb un sol pensament: el de la unitat i pau.

M'atreveria a dir que tot l'en-

Luterans, evangelistes i catòlics s'uniren en la pregària en els prolegòmens de l'acte

contre em va frapar.

Si cal ser sincer —és bo ser ho—, he de dir que tot va ser com un agradable i meravellós somni. Un somni d'un començament d'estiu, més ben dit, d'una primavera d'unitat i d'optimisme. I

Vareig aprendre molt en aquesta trobada.

Primer de tot la comprensió del poble germànic vers els catalans.

Quan arribà el moment d'iniciar la pregària, no sabia si parlar en català o castellà. Em sembla que a Catalunya cal parlar en català, però, m'entendran els alemanys? És més fàcil que compreguin el castellà que el català. Després de dubtar, decidí tirar pel dret: Vaig dir quatre paraules en castellà, i tot seguit, amb por i recança, vareig predicar en català. La meva sorpresa va ser immensa

quan en començar el concert, un dels cantaires de la coral de Nuremberg ens saludà amb un català correcte, i va fer la introducció a cada una de les cançons, també en català ¿Una bona lliçó, oi?

També vaig aprendre a estimar més la música.

¿Va ésser perfecte l'interpretació musical?

Confesso que no hi entenc

massa en aquest art, però a l'auditori hi havia gent molt entesa que m'assegurà que el concert tenia qualitat, així m'ho explicà en Joan, el director del Cor Montserrat, fent-me veure que Alemanya és un poble culte on agrada la música: escoltar-la i interpretar-la.

En Joan Casals em recordà que es tractava d'una coral parroquial: això té molt de mèrit. Tant de bo els "cors" de les nostres misses s'hi assemblesin una mica.

Mentre sopavem —els àpats sempre agermanen—, ens explicaren els nostres amics alemanys, i amb un correcte català, que la fundació d'aquesta coral havia dignificat el culte luterà. Sembla que els ritus protestants són freds i racionals, amb comparació del sentiment i la bellesa de la litúrgia catòlica. Doncs, bé, la parròquia on actuen els "Mögeldorf Kantorei" es troba més concorreguda de fidels que abans de la formació del "cor". Un bon exemple per les Esglésies catòliques que no cultiven degudament l'art musical.

¿Em permeteu una darrera impressió?

L'ecumenisme a Terrassa avança. La celebració del cinquè centenari de Luter fou una embranzida forta. Esperem que un dia, no molt llunyà tots poguem dir: Hi ha un sol ramat —l'única Església de Crist—, i un sol Pastor.

Andreu Pasqual